

Arrest

nr. 209 978 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat B. SOENEN, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 oktober 2015 en heeft op 30 oktober 2015 een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 13 november 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker werd door het CGVS op 5 september 2016 gehoord in het Arabisch.

1.3. Op 16 mei 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Iraakse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn van Bagdad, Zafaraniya-wijk, Centraal- Irak. U bent een Arabier en een soennitisch moslim. Uw moeder zou wel een sjiitische zijn, uw vader was een soenniet.

U studeerde boekhoudkunde in de periode 2006-2007 aan de Rafadayn-universiteit waarna u van 2011 tot 2015 aan de Gemeente Bagdad (Afdeling Riolering) kon werken. Na het overlijden van uw vader in augustus 2011 stapte u ook mee in de familiezaak, met name een autogarage.

Eerder, op 19 februari 2010, werd uw broer K. vermoord, dit in het kader van het sektarische geweld dat in die periode hoogtij vierde in Bagdad. Jullie hebben in Bagdad nog landbouwgronden in de wijk Al-Wahda, waarop jullie een huis én een vissenkwekerij hadden. Uw broer werd op deze gronden vermoord door enkele van jullie sjiitische werknemers, waaronder de dienstdoende bewaker van de gronden. De ouders, ene Z., M. en H., waren vermoedelijk gelieerd met "dawlat islamiya" en werden opgepakt en veroordeeld maar zouden later weer op vrije voeten zijn gekomen. Jullie gronden werden vervolgens opnieuw door hen opgeëist.

Op 8 september 2015 was u zelf op jullie gronden aanwezig. Toen u daar was zag u drie personen op u afkomen van wie u wist dat zij ook betrokken waren geweest bij de moord op uw broer en vluchtte u weg, in een taxi, naar het huis van uw zus. Twee dagen later, op 10 september 2015, vielen dezelfde personen bij uw moeder binnen, op zoek naar u, én bedreigden haar met een wapen. U besloot onmiddellijk Bagdad te verlaten en naar Europa te vertrekken. In het bezit van uw Iraaks paspoort, dat u later kwijtspeelde in zee, reisde u op 15 september 2015 vanop 'Baghdad International Airport' naar Istanbul, Turkije, waar u een vijftal dagen verbleef. Vervolgens ging het per boot naar Griekenland en reisde u van hieruit verder via Macedonië, Servië, Kroatië en Oostenrijk naar België, waar u aankwam op 27 oktober 2015. Op 30 oktober 2015 diende u een verzoek in om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, een kopie van de woonkaart van uw vader, een kopie van jullie rantsoenkaart, een kopie van een werkattest, een kopie van uw universiteitsdiploma, de kopieën van de overlijdensattesten van uw vader en broer, een kopie van jullie eigendomsrechten op jullie gronden in de Al-Wahda wijk, alsook de aanklacht en het politieel dossier dat werd opgesteld naar aanleiding van de moord op uw broer (inclusief foto's van de overledene).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden besloten dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend en dit om volgende redenen. De geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wordt in ernstige mate ondermijnd door vele tegenstrijdigheden en lancunes in uw verklaringen doorheen de asielaanvraagprocedure.

Waar u verklaart dat de problemen in jullie familie begonnen toen uw broer in 2010 op jullie landbouwgronden om het leven werd gebracht door vermoedelijke aanhangers van "dawlat islamiya" (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, pp. 6 en 12), is het wel zeer opvallend dat u de moord op uw broer tijdens het eerste gesprek in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (en waarvan weerslag in de vragenlijst van het CGVS, opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 november 2015, vraag 5) totaal niet vermeldde. Meer zelfs, in het overzicht van uw familie in de vragenlijst van de DVZ zelf, vermeldde u wel uw broer K., stelde u dat hij in Bagdad verblijft maar maakte u nergens gewag van het feit dat hij in 2010 al zou zijn overleden, laat staan dat dit in gewelddadige omstandigheden zou zijn gebeurd (vragenlijst DVZ, vraag 17, p.7). Nochtans had u hier

wel degelijk de gelegenheid om deze dramatische gebeurtenis te melden ten aanzien van de medewerker van de DVZ. U met deze toch wel frappante omissie in uw verhaal geconfronteerd, geeft u toe dat u de dood van uw broer niet heeft vermeld omdat u op de DVZ werd aangespoord 'kort te zijn' in uw relaas (CGVS, p. 6). Echter, zoals hierboven reeds werd aangegeven, kreeg u wel de tijd om de ganse familiesamenstelling te overlopen en op te lijsten en blijft het aldus onbegrijpelijk dat u dan niet onmiddellijk erbij heeft vermeld dat uw broer K. (die u als eerste vermeldde) is overleden. Uw uitleg houdt geen steek. Bovendien, gelet op het feit dat uw broer zou zijn vermoord door jullie eigen werknemers en dat het diezelfde personen zouden zijn die u recentelijk hadden bedreigd, blijft het helemaal onbegrijpelijk dat u dit niet spontaan heeft opgeworpen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud met de asielinstanties (CGVS, p. 17). Dit alles doet ernstige vragen rijzen omtrent de oprechtheid van uw verklaringen ter zake.

Vervolgens meldde u op de DVZ, in de vragenlijst van het CGVS, weliswaar dat u op 10 september 2015 verbaal werd bedreigd, dat 3 mannen naar uw ouderlijk huis kwamen maar u niet thuis vonden en vervolgens uw moeder lastigvielen (vraag 5). Opnieuw maakte u geen enkel gewag van het feit dat deze drie mannen u al eerder, nl. twee dagen vóórdien, op uw gronden annex vissenkwekerij, hadden proberen aanklampen maar dat u nog snel was kunnen vluchten (vragenlijst CGVS, vraag 5 en CGVS, p. 12 en 17). Met andere woorden, op de DVZ liet u duidelijk uitschijnen dat u zelf niet werd geconfronteerd met uw belagers terwijl dit volgens uw versie van de feiten tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wel het geval was. Opnieuw blijken uw verklaringen niet in overeenstemming te zijn.

Daarenboven is uw relaas betreffende de betwisting van jullie landbouwgronden met vissenkwekerij allesbehalve transparant noch consistent. Zo stelde u dat uw broer eigenlijk werd vermoord opdat de (sjiitische) ouders jullie landbouwgronden in Al-Wahda in bezit zouden kunnen nemen (CGVS, p. 17). Door het feit dat ze kort na de moord werden veroordeeld en vastgezet, konden de gronden in jullie bezit blijven en kon u die blijven bewerken - wat u ook zinnens was te doen op 8 september 2015 toen de moordenaars van uw broer u op jullie gronden in het vizier kregen (cfr. "ik ging naar mijn werk in de landbouw", CGVS, p. 18). Echter, onmiddellijk hierna geeft u een héél andere versie door te verklaren dat de moordenaars van uw broer (zelfs vanuit de gevangenis) druk op u uitoefenden en u verplicht was de grond en het huis alsnog aan hen te laten; u zou jullie bezittingen (de gronden met alles erop en eraan) voor hen hebben achtergelaten, kwestie van uw leven en dat van uw familie te sparen, zo stelt u (CGVS, p. 18). Niet alleen spreekt u zich tegen betreffende wie nu precies vanaf wanneer jullie familiegronden in bezit had, maar bovendien moet opgemerkt dat - indien uw tweede versie zou worden gevolgd - u geen enkele reden had om op 8 september 2015 aan het werk te zijn op jullie gronden te Al-Wahda, de plaats waar u werd belaagd en was gedwongen om halsoverkop te vluchten. In dezelfde optiek hadden uw belagers ook geen enkele reden om u te zoeken of onder druk te zetten, aangezien de gronden hen toch al toebehoorden (CGVS, p. 22). Uw verhaal in dezer raakt kant noch wal.

In dezelfde context ben u ook niet duidelijk hoe u dan op 8 september 2015 alsnog kon ontkomen aan uw belagers. U stelt dat u de moordenaars van uw broer op u zag aankomen, gewapend en duidelijk met de bedoeling u te vermoorden (CGVS, p. 18-19). Dat u het dan op uw eentje, ongewapend, kon winnen van drie bewapende mannen valt 'an sich' al moeilijk te geloven. Zelfs als zou u het snel op een lopen hebben gezet, dan nog is het weinig waarschijnlijk dat u drie mannen én hun wapens kon verschalken. Trouwens, zelfs aangenomen dat u hen al van in de verte zag aankomen, kan men zich de vraag stellen hoe u dan van op zo'n afstand kon vaststellen dat het exact de drie zelfde personen waren die ruim vijf jaar eerder uw broer hadden vermoord. Hierop gaf u aan dat u de gezichten van de moordenaars van uw broer goed kende, maar dan nog impliceert deze uitspraak dat zij zich op relatief korte afstand van u moeten hebben bevonden, wat dan weer uw ontsnapping ongeloofwaardig maakt.

Verder legt u evenmin eensluidende verklaringen af betreffende uw werk. Zo stelt u op het CGVS dat u bij de Gemeente Bagdad (Jisr Diyala) werkte van 2011 tot 2015, en dit op de afdeling die verantwoordelijk was voor de riolering. Na het overlijden van uw vader zou u ook mee in zijn garage zijn gestapt, met de bedoeling deze draaiende te houden. Echter, in de vragenlijst van de DVZ liet u optekenen dat u enkel de laatste 2 jaar werkzaam was in de garage van uw vader, dus pas ergens vanaf 2013 (vragenlijst DVZ, vraag 12). Maar later tijdens het gehoor op het CGVS, wijzigde u andermaal uw verhaal en stelde u dat u als gevolg van problemen met sjiieten van werk was moeten veranderen in 2014 en niet langer voor de Gemeente in Jisr Diyala werkte maar naar Bagdad al- Jadida moest. Nochtans, op geen enkel moment tijdens uw relaas vermeldde u problemen met sjiitische milities die u, en eventueel andere collega's, op jullie werk in Jisr Diyala kwamen afdreigen (CGVS, p.

23). U hiermee geconfronteerd, gaf u als repliek dat hiernaar niet werd gevraagd door de medewerker van het CGVS. Dit kan onmogelijk als een afdoende verklaring worden beschouwd aangezien de medewerker van het CGVS u onmogelijk over iets kan bevragen wat u zelf niet eerst spontaan vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud. Wat uw vlucht uit Irak betreft, dient eveneens te worden aangestipt dat u geen klare wijn schenkt wat het geldbedrag betreft dat u aan de smokkelaar diende te betalen om in Europa te geraken. Zo spreekt u op het CGVS over een bedrag van 450 dollar (CGVS, p. 14). U erop gewezen dat u dan wel een heel goedkope smokkelaar had gevonden, kan u enkel zeggen dat u moest vertrekken omdat uw leven in gevaar was. Net om die reden mag in alle redelijkheid worden aangenomen dat een mensensmokkelaar u een veel groter bedrag zou vragen, gelet op de urgentie van uw vertrek en het gebrek aan een alternatief. Het bedrag dat u vermeldt ligt wel onrealistisch laag, tenzij u op een andere manier het land heeft verlaten en heeft gereisd dan u laat uitschijnen. U voegde er nog aan toe dat u voldoende geld had gespaard voor uw huwelijk terwijl er nergens in uw verhaal sprake is van een geliefde of een verloofde (CGVS, p. 15). Opnieuw kan er getwijfeld worden aan de oprechtheid van uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg en hieraan gekoppelde reismotieven. Gelet op alle bovenstaande opmerkingen heeft u uw vrees voor vervolging als soenniet ten aanzien van de sjiitische groepering "dawlat islamiya" niet aannemelijk gemaakt en kan u bijgevolg de hoedanigheid van vluchteling niet worden toegekend.

De door u neergelegde stukken vermogen evenmin bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, diploma, voedselrantsoenkaart en woonkaart van uw vader tonen uw persoonsgegevens, opleiding en herkomst aan. Deze elementen worden hierboven niet ter discussie gesteld. De twee werkattesten vanwege het Algemeen Directoraat van Riolering betreffen kleurenkopieën en zijn geen originele stukken. Bovendien dateren deze stukken van 2011 en geven zij geen informatie aangaande uw latere werkzaamheden bij de Gemeente of uw gedwongen verandering van werk. Eenzelfde opmerking geldt voor de twee overlijdensattesten van uw vader en broer. Het betreffen kleurenkopieën, waarvan daarenboven de leesbaarheid beperkt is. Ook wat het eigendomsattest betreft, gaat het slechts om een kopie, die verder evenmin informatie geeft over de vervolging die u als gevolg hiervan zou hebben moeten ondergaan. Van kopieën van stukken kan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter ervan, sowieso onmogelijk de herkomst of de authenticiteit worden nagegaan.

Wat het politieel dossier inzake de moord op uw broer K. betreft, kan ook enkel worden aangegeven dat het een kopie betreft, waarvan de herkomst aldus onmogelijk kan worden geverifieerd. Opvallend is toch wel dat alle stukken (notulen) met de hand werden geschreven - en dit op een blanco blad, zonder enige officiële hoofding vanwege het betreffende politiebureau of politiedienst. Dergelijke documenten kunnen door om het even wie, waar en wanneer zijn opgesteld. De vingerafdrukken die werden ingesloten kunnen om het even wie betreffen. De foto's van de overledene tonen evenmin aan wie deze persoon is, en in welke omstandigheden (plaats, tijd) deze persoon om het leven is gekomen. Dat dit uw broer zou betreffen wordt evenmin aangetoond.

Tot slot merkt het CGVS op dat Iraakse documenten heel gemakkelijk verkrijgbaar zijn via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten. Hun bewijswaarde is bijgevolg zeer gering (zie informatie CGVS toegevoegd aan het administratief dossier), te meer in uw geval de voorgelegde stukken niet worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 26 maart 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. De sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in de eerste maanden van 2018 aan.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen. De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de

ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“IV. Middelen tot hervorming / vernietiging

Schending van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ;

Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet ;

Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;

Schending van de zorgvuldigheidsverplichting.

4.1.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus niet kunnen toegekend worden omdat verzoeker zijn asielaanvraag niet aannemelijk heeft weten te maken omwille van volgende redenen, met name dat :

verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd doorheen zijn verklaringen;

er verschillende lacunes werden opgemerkt doorheen zijn verklaringen;

De verzoeker kan het niet eens zijn met de motivering van de bestreden beslissing.

4.2.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenverklaring.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.

Het redelijkheidsbeginsel houdt in dat men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Met andere woorden. moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na de lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de (gemachtigde van de) Staatssecretaris bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Uit het verder uiteengezette zal blijken dat het commissariaat-generaal niet op basis van een correcte feitenverklaring, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier tot zijn conclusie is gekomen.

De beslissing zal bijgevolg vernietigd moeten worden.

4.3.

- 4.3.1.

Het Commissariaat-Generaal meent vooreerst dat het opmerkelijk is dat verzoeker tijdens zijn eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken de moord op zijn broertotaal niet vermeldde, hoewel hij verklaarde dat de problemen in de familie begonnen zijn toen zijn broer in 2010 op de landbouwgronden om het leven werd gebracht door vermoedelijke aanhangers van "dawlat islamiya".

Hierbij merkte het Commissariaat- Generaal op dat in de vragenlijst CGVS dd. 05/11/2015 zijn broer vermeld staat, doch dat deze in Bagdad zou verblijven en niet overleden zou zijn, laat staan in gewelddadige omstandigheden, zoals verzoeker beweerde tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat- Generaal.

Verzoeker wenst hierbij op te merken dat hij enkel geantwoord heeft op de vragen die hem tijdens zijn eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken gesteld werden.

Nooit is er meer uitleg gevraagd aan verzoeker!

Telkens verzoekende partij enige duiding wenste te geven, werd hem door de aanwezige tolk medegedeeld dat hij na het eerste interview de kans zou krijgen om meer uitleg te geven.

Er werd hem enkel gevraagd om zijn familieleden op te noemen, hun geboortedatum- en plaats alsook hun woonplaats.

Gezien de echtgenote van verzoeker en de kinderen van zijn broer nog in Bagdad wonen, heeft hij dit dan ook- correct- zo weergegeven.

4.3.2.

Vervolgens merkt het CGVS op dat in de vragenlijst van het CGVS dd. 05/11/2015 verzoeker geen enkel gewag maakte van het feit dat de drie mannen, die verzoeker al eerder had gezien op de familiegronden, dezelfde mannen waren die naar zijn ouderlijk huis kwamen en vervolgens zijn moeder lastig vielen.

Volgens het CGVS liet verzoeker tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitschijnen dat hij zelf niet werd geconfronteerd met zijn belagers, terwijl uit het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat- Generaal wél blijkt dat hij persoonlijk contact heeft gehad met zijn belagers.

Ook hier wenst verzoeker de context te schetsen van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op de Dienst Vreemdelingenzaken werd aan verzoeker volgende vraag gesteld:

"Heeft u al een bedreiging ontvangen?"

Verzoeker antwoordde hier bevestigend op.

Verzoeker wenst te verklaren dat hij tijdens de confrontatie op de familiegronden/ vissenkwekerij, nooit bedreigd is geweest. Hij heeft zijn belagers enkel vanop een afstand gezien.

Een effectieve bedreiging is er pas gekomen toen de belagers ook naar zijn ouderlijk huis zijn gegaan, op zoek naar verzoeker.

Verzoekende partij wenste dit te verklaren tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, doch opnieuw werd hem medegedeeld dat hij tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat- Generaal meer tijd zou krijgen.

Verzoeker heeft zijn belagers herkent vanop een afstand van zo'n 50m. Zij waren bij de ingang van de vissenkwekerij en verzoeker herkende hen als de personen die zijn broer hadden vermoord.

Verzoeker kende de moordenaars van zijn broer, omdat zij door de rechtbank veroordeeld zijn geweest, doch was verzoeker verrast dat zij plots toch terug op vrije voeten waren.

Hij heeft zich daarom snel uit de voeten gemaakt, vanaf het moment dat hij ze herkende.

4.4.

- 4.4.1.

Daarenboven is het Commissariaat- Generaal ervan overtuigd dat zijn relaas betreffende de betwisting van de landbouwgronden met vissenkwekerij niet transparant noch consistent was.

Zo merkt het CGVS op dat hij eerst verklaarde dat zijn broer vermoord werd door sjjiitische daders zodat zij de landbouwgronden in Al- Wahda in het bezit konden nemen. Echter, doordat zij kort na de moord veroordeeld en vastgezet werden, konden de gronden in het bezit van zijn familie blijven en deze ook blijven bewerken, tot het moment dat de daders plots op de gronden verschenen.

Echter bleek later tijdens het persoonlijk onderhoud dat verzoeker met een andere visie naar voren kwam, namelijk dat de moordenaars van zijn broer (zelfs vanuit de gevangenis) druk uitoefenden op verzoeker en hij verplicht was de grond en het huis aan hen over te laten.

Verzoeker wenst hierbij enige duiding te geven.

Zo wenst hij te verklaren dat hij nooit gezegd heeft dat de moordenaars van zijn broer, druk uitoefenden toen zij in de gevangenis zaten.

Nadat de daders in de gevangenis terecht kwamen, keerde verzoeker terug naar de gronden om er te werken, omdat het er nu veilig was.

Hij had geen vrees voor de moordenaars van zijn broer, gezien zij in de gevangenis zaten.

Verzoeker was dus op de landbouwgronden/ vissenkwekerij verrast door de plotse aanwezigheid van de daders, gezien zij normaal in de gevangenis hoorden te zitten.

Verzoeker had dus wel degelijk reden om aanwezig te zijn op de desbetreffende landbouwgronden.

- 4.4.2.

In dezelfde context merkt het Commissariaat- Generaal op dat dat het alsnog onduidelijk is hoe verzoeker op 8 september 2015 kon ontkomen aan zijn belagers, gezien hun aantal en het feit dat ze gewapend waren.

Verzoeker wenst hier nogmaals te verklaren dat het nooit tot een confrontatie is gekomen op die landbouwgronden.

Hij heeft vanop een afstand de wapens gezien en wist onmiddellijk dat hij in gevaar was.

Daarenboven wenst verzoeker ook nog op te merken dat de moordenaars van zijn broer vroegere werknemers waren die werkzaam waren op de vissenkwekerij.

Gezien het ging om drie sjjiitische oud- werknemers, kon verzoeker deze natuurlijk snel herkennen.

Zij hadden jarenlang samengewerkt!

Toen verzoeker hen dus herkende en zag dat zij wapens droegen, is hij onmiddellijk gevlucht.

4.5.

Verder is het Commissariaat- Generaal de mening toegedaan dat verzoeker evenmin eensluidende verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn werk.

Tegenpartij merkt op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over waar en wanneer hij werkzaam was in Irak.

Verzoeker wenst hierbij te benadrukken dat hij van 2011 tot 2015 werkzaam was bij de gemeente Bagdad (Jisr Diyala).

Pas vanaf 2013 is hij ook beginnen werken voor de garage van zijn vader, doch hij werkte hiervoor ook al in de garage van zijn vader.

Voor dat verzoeker afstudeerde, werkte hij al voor zijn vader in de garage.

Nadat hij afgestudeerd is, ging hij werken bij JISR DIYALA, maar ging hij in de namiddag ook al sporadisch naar de garage van zijn vader.

Verzoeker deed de twee jobs dus op hetzelfde moment!

In 2014 heeft hij zijn werk moeten opgeven bij JISR DIYALA, wegens de problemen met de sjjiitische milities en is hij overgeplaatst naar Bagdad al Jadida.

Verzoeker is overgeplaatst geweest omwille van het sektarisch geweld dat toen hoogtij vierde in Bagdad.

Gezien het sektarisch geweld toen sterk aanwezig was in Irak, kan dit niet als ongeloofwaardig worden beschouwd en kan het Commissariaat- Generaal niet gewoonweg stellen dat omdat verzoeker dit niet spontaan verklaarde, zij hier geen onderzoek naar dienen te voeren.

Op verzoekende partij ligt een medewerkingsplicht, doch op de schouders van het Commissariaat-Generaal rust ook een onderzoeksplicht.

Als zij bepaalde informatie verkrijgen van verzoeker, is het de taak van het Commissariaat-Generaal om hier onderzoek naar te voeren en niet enkel te stellen dat omdat verzoeker dit niet spontaan vertelde - het behelst ook feiten uit 2014- dat verzoeker hierdoor ongeloofwaardige verklaringen aflegde.

Deze zienswijze houdt geen steek!

4.6.

Verzoekende partij wordt ook nog verweten geen klare wijn te schenken over zijn vlucht uit Irak.

Een bedrag van 450 dollar zou wel heel goedkoop zijn.

Ook hier is er wederom sprake van een miscommunicatie.

Van Turkije naar Griekenland heeft verzoekende partij 1400 dollar betaald.

Van Irak naar België, heeft verzoeker een totaal van 4500 dollar betaald.

Het bedrag dat verzoeker betaald heeft, ligt dus verre van onrealistisch laag!

4.7.

Aangaande de subsidiaire bescherming

- 4.7.1.

Aangaande de artikelen 48/4 § 2 a) en b) Vw

Het Commissariaat-generaal motiveert in dit verband in haar beslissing het volgende:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet"

Het risico op ernstige schade bedoelt in artikel 48/4, §2 a en b Vw wordt dus in casu helemaal niet beoordeeld door het Commissariaat-generaal!

Het Commissariaat-generaal wijst de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus tegelijk af, zonder dit evenwel volledig te motiveren.

De verzoekende partij kan hiermee niet akkoord gaan.

Ze wijzen op het arrest 195 228 van 20/11/2017 van de Algemene vergadering van uw Raad dat bevestigde dat :

(...)

Er dient dus rekening gehouden te worden met specifieke kenmerken eigen aan de asielzoeker waardoor hij blootgesteld wordt aan een bepaalde soort schade.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat dit niet is gebeurd.

Uit de motivering blijkt nergens dat er rekening gehouden is bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming overeenkomst artikel 48/4 § 2 a) en b) Vw met de specifieke kenmerken van de verzoeker.

Het Commissariaat-generaal haalt in dit kader enkel het volgende aan:

"De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit; afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus"

Deze persoonlijke analyse van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden werd in casu door het Commissariaat-generaal niet gemotiveerd, noch onderzocht!

- Het Commissariaat-generaal betwist niet de identiteit en herkomst van verzoeker.

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat het Commissariaat- Generaal een ernstig en degelijk onderzoek heeft gevoerd naar de persoonlijke situatie van verzoeker.

Het Commissariaat-generaal beperkt zich tot een stéréotypé motivering, zonder een daadwerkelijke beoordeling te maken omtrent het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 a) en b) Vw.

Dit is bijgevolg een schending van de zorgvuldigheids- en de motiveringsverplichting.

- 4.7.2

Aangaande het artikel 48/4 § 2 c) Vw

Het Commissariaat-generaal stelt in de bestreden beslissing dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is maar dat er geen sprake is van een bijzondere situatie van willekeurig geweld zoals bedoelt in art 48/4 § 2 c) Vw.

Het Commissariaat-generaal steunt zich op de COI Focus Irak-Veiligheidssituatie Bagdad van 26/03/2018.

De verzoekende partij gaat niet akkoord met een dergelijke motivering en wenst actuele informatie aan te brengen omtrent de veiligheidssituatie en verder te wijzen op individuele factoren die het reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde verhogen.

a)

De verzoekende partij merkt op dat het Commissariaat-generaal de grootste moeite heeft om de informatie omtrent de problematische veiligheidssituatie in Bagdad die het door CEDOCA aanreikt te relativeren.

Het Commissariaat-generaal spreekt over talloze aanslagen op burgers, die kleinschalig zouden zijn.

Daarnaast staat de gezondheidszorg zwaar onder druk en wordt de bewegingsvrijheid van de burgers beperkt door talloze checkpoints.

Het Commissariaat-generaal besluit verder dat de veiligheidssituatie complex, problematisch en ernstig is.

Het is dan ook maar de vraag of de COI focus van 28/03/2018 nog actueel is, de veiligheidssituatie in Bagdad is immers explosief en sterk veranderlijk.

De verzoekende partij wijst erop dat indien met al deze "kleinschalige" aanslagen rekening wordt gehouden er toch een onaanvaardbaar aantal burgerslachtoffers vallen.

Volgens het rapport van UNAMI staat Bagdad op de tweede plaats waar de meeste burgerslachtoffers vallen in Irak.

(zie stuk 3)

In januari was er verder ook een zware aanslag in het centrum van Bagdad waarbij er 38 doden en 105 gewonden vielen

(zie stuk 4)

In februari 2018 vielen er in Bagdad 195 burger burgerslachtoffers (49 doden en 146 gewonden) omwille van terrorisme, geweld en gewapend conflict

(zie stuk 5)

Volgens de cijfers van de UN blijft Bagdad dan ook de zwaarst getroffen provincie wat het aantal burgerslachtoffers betreft.

De verzoekende partij wijst er verder op dat de cijfers gerapporteerd door UNAMI beschouwd moeten worden als absolute minima. Op sommige plaatsen en gebieden is UNAMI immers verhinderd om de nodige vaststellingen te doen. Het werkelijk aantal burgerslachtoffers ligt wellicht hoger.

De verzoekende partij maakt hieronder een opsomming van de incidenten met burgerslachtoffers in Bagdad van mei 2018 tot op heden. Er kan niet ontkend worden dat het willekeurig geweld op burgers dagelijks doden eist in Bagdad.

- 09/06/2018: Three civilians wounded as bomb blast hits street markets in Baghdad

<https://www.iraainews.com/features/three-civilians-wounded-as-bomb-blast-hits-street-markets-in-baghdad/>

- 07/06/2018: 130 people killed, wounded as dual bomb attack targets Shiite mosque in Baghdad
<https://www.iraqnews.com/iraq-war/130-people-killed-wounded-as-dual-bomb-attack-targets-shiite-mosque-in-baghdad/>

- 04/06/2018: Two people wounded as bomb blast rocks popular markets in Baghdad
<https://www.iraqnews.com/features/two-people-wounded-as-bomb-blast-rocks-popular-markets-in-baghdad/>

- 24/05/2018: Iraqi president condemns deadly suicide bomb attack near Baghdad park
<https://www.iraqnews.com/iraq-war/iraqi-president-condemns-deadlv-suicide-bomb-attack-near-baghdad-park/>

- 23/05/2018: Three civilians wounded in bomb blast, west of Baghdad
<https://www.iraqnews.com/iraq-war/three-civilians-wounded-in-bomb-blast-south-of-baghdad-2/>

- 21/05/2018: Car bomb attack leaves civilian killed in Baghdad
<https://www.iraqnews.com/iraq-war/car-bomb-attack-leaves-civilian-killed-in-baghdad/>

- 20/05/2018: Three people wounded in bomb blast, south of Baghdad
<https://www.iraqnews.com/iraq-war/three-people-wounded-in-bomb-blast-south-of-baghdad/>

18/05/2018: Three civilians wounded in bomb blast, south of Baghdad
<https://www.iraqnews.com/iraq-war/three-civilians-wounded-in-bomb-blast-south-of-baghdad/>

- 16/05/2018: Over thirty people killed, injured in bomb blast, north of Baghdad
<https://www.iraqnews.com/iraq-war/over-thirty-people-killed-injured-in-bomb-blast-north-of-baghdad/>

16/05/2018: Suicide bomber kills, wounds civilians in northern Baghdad

<https://www.iraqinews.com/iraq-war/suicide-bomber-kills-wounds-civilians-in-northern-baghdad/>
- 07/05/2018: Civilian killed in armed attack, south of Baghdad: Source
<https://www.iraqinews.com/iraq-war/civilian-killed-in-armed-attack-south-of-baghdad-source/>
- 07/05/2018: Two civilians wounded in bomb attack near Baghdad market
<https://www.iraqinews.com/iraq-war/two-civilians-wounded-in-bomb-attack-near-baghdad-market/>
- 06/05/2018: Bomb blast hits Baghdad, leaves civilians killed, wounded
<https://www.iraqinews.com/iraq-war/bomb-blast-hits-baghdad-leaves-civilians-killed-wounded/>
- 05/05/2018: Four civilians killed, injured in two bomb blasts in Baghdad
<https://www.iraqinews.com/iraq-war/four-civilians-killed-injured-in-two-bomb-blasts-in-baghdad/>
- 02/05/2018: 22 Iraqis killed, wounded in random shooting attack in Baghdad
<https://www.iraqinews.com/iraq-war/22-iraqis-killed-wounded-in-random-shooting-attack-in-baghdad/>
Het moge duidelijk zijn dat Bagdad in elk geval een plaats is waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Op grond van bovenstaande informatie blijkt duidelijk dat er sprake is van willekeurig geweld in Bagdad en dat bij terugkeer verzoeker het gevaar loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

b)

Uit de bestreden beslissing blijkt nergens dat er met de bovenstaande factoren rekening is gehouden bij het beoordelen van de nood op subsidiaire bescherming.

Het Commissariaat-generaal schendt hierdoor de zorgvuldigheidsnorm.

c)

Het Commissariaat-generaal erkent de talloze mishandelingen, ontvoeringen en moorden door sjiiitische milities ten aanzien van soennieten. Het Commissariaat-generaal beschouwt deze echter als doelgericht geweld, en houdt er aldus geen rekening mee bij de beoordeling van de mate van willekeurig geweld (zie beslissing,).

Dit is een foute redenering, waarbij het Commissariaat-generaal onredelijk te werk gaat.

Ofwel dient het Commissariaat-generaal enerzijds te erkennen dat het geweld door de sjiiitische milities ten aanzien van soennieten minstens gedeeltelijk willekeurig van aard is, en daardoor in rekening dient te worden gebracht bij de beoordeling van de mate van willekeurig geweld met het oog op de subsidiaire beschermingsstatus.

Het staat immers vast dat de sjiiitische milities de soennieten als geheel viseren, en daarbij geen verder onderscheid maken. De verzoeker kan hiervan het slachtoffer worden, alsook zijn soennitische familieleden of bureu.

Indien het Commissariaat-generaal anderzijds het vaststaande geweld door de sjiiitische milities als louter doelgericht beschouwt, dient het Commissariaat-generaal ten aanzien van de verzoeker te motiveren waarom dit doelgericht geweld ten aanzien van de soennitische bevolking van Bagdad niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Het Commissariaat-generaal betwist immers niet dat de verzoeker een soennitische moslim is, en het behoeft geen betoog dat de doelgerichte mishandelingen, ontvoeringen en moorden vervolgingsdaden uitmaken in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Door het geweld uitgaande van de sjiiitische milities ten aanzien van soennieten te erkennen en dit uitdrukkelijk te kwalificeren als doelgericht, doch dit geweld niet in aanmerking te nemen bij de beoordeling van de vluchtelingstatus in hoofde van de verzoeker zoals bedoeld in art. 48/3 van de Vreemdelingenwet, gaat het Commissariaat-generaal onzorgvuldig te werk en schendt zij het voornoemde art. 48/3 en de motiveringsverplichting.

In de voorliggende beslissing houdt het Commissariaat-generaal op geen enkele wijze rekening met het vaststaande geweld van de sjiiitische milities jegens de soennieten.

4.8.

Besluit

Hoewel de Raad geen eigen onderzoeksbevoegdheid heeft, kan zij wel in casu oordelen in volheid van bevoegdheid. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat het Commissariaat-generaal op onredelijke wijze te werk is gegaan.

Vooreerst wat betreft de verklaringen van de verzoeker. Het Commissariaat-generaal gaat er al te gemakkelijk van uit dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt wat betreft het incident op de familiale landbouwgronden/visserijkwekerij.

Bijgevolg kan uw Raad op grond van de voorgelegde informatie wel overgaan tot het toekennen van de vluchtelingenstatus, en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

Uiterst ondergeschikt verzoekt de verzoeker de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de Commissaris-Generaal nu hoe dan ook vast staat dat de beslissing niet gestoeld is op alle aangereikte informatie en de beslissing niet genomen is gebaseerd op een grondig onderzoek

4.9.

Uit het boven uiteengezette blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkheden in rekening werden gebracht.”

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt de verzoeker de volgende stukken:

- *UNAMI, UN Casualty Figures for Iraq for the Month April 2018;*
- *Radio Free Europe Radio Liberty, At least 38 killed in two suicide blasts in Bagdad;*
- *UNAMI, UN Casualty Figures for Iraq for the Month of February 2018.*

In een aanvullende nota, die ter terechtzitting werd neergelegd, voegt verzoeker de volgende stukken toe:

- *“Medisch attest van dr. R.;*
- *Contract werk A.-J. riolering;*
- *Uittreksel kadastrale register;*
- *Bewijs Iraakse nationaliteit;*
- *Overlijdensakte K.;*
- *Overlijdensakte W.”*

Ter terechtzitting gevraagd waarom deze stukken niet eerder konden worden bijgebracht, heeft verzoeker geen verklaring.

Zoals voorgeschreven door artikel 48/6, §1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) dient de asielzoeker alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk aan te brengen. De omstandigheid dat artikel 39/76, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet de partijen toelaat om tot de sluiting der debatten middels een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen, ontslaat hen niet van de verplichting om de stukken bij te brengen vanaf het ogenblik dat zij hierover beschikken. Deze bepaling biedt hen enkel de mogelijkheid om elementen, die zij onmogelijk eerder konden aanbrengen, alsnog op de terechtzitting aan te reiken. Door deze elementen slechts ter terechtzitting ter kennis te brengen, bemoeilijkt verzoeker een vlotte afwikkeling en een goede rechtsbedeling omdat de terechtzitting niet optimaal kan worden voorbereid. Tevens komen de rechten van verdediging van de verwerende partij in het gedrang omdat deze onmogelijk kan overgaan tot een grondige analyse van de neergelegde stukken. De neergelegde stukken zullen noodzakelijkerwijs slechts summier geanalyseerd worden en zullen enkel aanleiding geven tot het in artikel 39/76, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet bedoelde onderzoek door de commissaris-generaal indien deze de kans aanzienlijk groter maken dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Bijgevolg dienen de artikelen 48/6 en 48/7 in het licht van deze Unierechtelijke bepaling gelezen te worden.

Uit een samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De met het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van een verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze beoordeling verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De tweede fase betreft daarentegen de beoordeling in rechte van deze gegevens, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C277/11, M.M., pt. 64).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hierbij moet overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, naast de door verzoeker om internationale bescherming afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, onder meer rekening worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Voorts dient er ook rekening te worden gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker om internationale bescherming bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3.3. De vluchtelingenstatus

a. De motieven van de bestreden beslissing

(i.) Verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af:

1. Verzoeker verklaarde dat de problemen van zijn familie begonnen toen zijn broer in 2010 op de landbouwgronden werd gedood door vermoedelijke aanhangers van “*dawlat islamiya*” (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, pp. 6 en 12). Bij het invullen van de vragenlijst CGVS bij de DVZ op 5 november 2015 (vraag 5) maakte verzoeker hier geen melding van. In het overzicht van zijn familie in de vragenlijst van de DVZ zelf, vermeldde hij wel zijn broer K. in Bagdad verblijft, zonder te melden dat deze overleed in 2010 (vragenlijst DVZ, vraag 17, p.7). Verzoeker had de gelegenheid om deze dramatische gebeurtenis te melden bij de DVZ. Verzoeker verklaarde het niet vermelden van de dood van zijn broer doordat hij op de DVZ werd aangespoord “*kort te zijn*” (CGVS, p. 6). Verzoeker kreeg echter de tijd om de ganse familiesamenstelling te overlopen en op te lijsten. Het is onbegrijpelijk dat hij dan niet onmiddellijk heeft vermeld dat zijn broer K. (die hij als eerste vermeldde), is overleden. Gelet op het feit dat zijn broer werd vermoord door hun eigen werknemers en dat het dezelfde personen waren die verzoeker recentelijk bedreigden, is het helemaal onbegrijpelijk dat verzoeker dit niet spontaan heeft opgeworpen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud met de asielinstanties (CGVS, p. 17).

2. Verzoeker vermeldde in de vragenlijst van het CGVS weliswaar dat hij op 10 september 2015 verbaal werd bedreigd, dat 3 mannen naar zijn ouderlijk huis kwamen, hem thuis niet vonden en vervolgens zijn moeder lastig vielen (vraag 5). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde hij echter dat deze drie mannen hem al eerder, nl. twee dagen vóórdien, op de gronden *annex* vissenkwekerij, hadden proberen aan te klampen maar dat hij nog snel was kunnen vluchten (vragenlijst CGVS, vraag 5 en CGVS, p. 12 en 17). Voor de DVZ liet hij aldus uitschijnen dat hij zelf niet werd geconfronteerd met zijn belagers terwijl dit in het interview voor het CGVS wel het geval was.

(ii.) Verzoekers relaas betreffende de betwisting van de landbouwgronden met vissenkwekerij zijn niet transparant, noch consistent:

1. Verzoeker verklaarde dat zijn broer werd vermoord opdat de (sjiitische) daders de landbouwgronden van zijn familie in Al-Wahda in bezit zouden kunnen innemen (CGVS, p. 17). Omdat ze kort na de moord werden veroordeeld en vastgezet, konden de gronden in het bezit van verzoekers familie blijven en kon verzoeker die blijven bewerken. Vervolgens verklaarde verzoeker echter dat de moordenaars van zijn broer (zelfs vanuit de gevangenis) druk op hem uitoefenden en hij verplicht was de grond en het huis alsnog aan hen te laten; hij zou de bezittingen (de gronden met alles erop en eraan) voor hen hebben achtergelaten, kwestie van zijn leven en dat van zijn familie te sparen, zo stelt hij (CGVS, p. 18).

2. Niet alleen spreekt verzoeker zich tegen betreffende wie precies vanaf wanneer de familiegronden in bezit had, maar ook had hij - in de tweede versie - geen enkele reden om op 8 september 2015 aan het werk te zijn op de gronden te Al-Wahda, de plaats waar hij werd belaagd en was gedwongen om halsoverkop te vluchten. In dezelfde optiek hadden zijn belagers ook geen enkele reden om hem te zoeken of onder druk te zetten, aangezien de gronden hen toch al toebehoorden (CGVS, p. 22).

3. Verzoeker is onduidelijk over de wijze waarop hij op 8 september 2015 kon ontkomen aan zijn belagers. Hij verklaart dat hij de moordenaars van zijn broer op hem zag aankomen, gewapend en duidelijk met de bedoeling hem te vermoorden (CGVS, p. 18-19). Dat hij het op zijn eentje, ongewapend, kon winnen van drie bewapende mannen, valt moeilijk te geloven. Zelfs als zou hij het

snel op een lopen hebben gezet, dan nog is het weinig waarschijnlijk dat hij drie mannen én hun wapens kon verschalken. Aangenomen dat hij hen al van in de verte zag aankomen, rijst de vraag hoe hij dan van op zo'n afstand kon vaststellen dat het exact de drie dezelfde personen waren die ruim vijf jaar eerder zijn broer hadden vermoord. Hierop gaf verzoeker aan dat hij de gezichten van de moordenaars van zijn broer goed kende, maar dan nog impliceert deze uitspraak dat zij zich op relatief korte afstand van hem moeten hebben bevonden, wat dan weer zijn ontsnapping ongeloofwaardig maakt.

(iii.) Verder legt verzoeker evenmin eensluidende verklaringen af betreffende zijn werk.

1. Op het CGVS verklaarde verzoeker dat hij bij de gemeente Bagdad (Jisr Diyala) werkte van 2011 tot 2015, op de afdeling die verantwoordelijk was voor de riolering. Na het overlijden van zijn vader zou hij ook mee in zijn garage zijn gestapt, met de bedoeling deze draaiende te houden. In de vragenlijst van de DVZ liet verzoeker echter optekenen dat hij enkel de laatste 2 jaar werkzaam was in de garage van zijn vader, dus pas vanaf 2013 (vragenlijst DVZ, vraag 12). Tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde hij dat hij als gevolg van problemen met sjiieten van werk was moeten veranderen in 2014 en niet langer voor de gemeente in Jisr Diyala werkte maar naar Bagdad al-Jadida moest. Op geen enkel moment tijdens zijn relaas vermeldde verzoeker echter problemen met sjiitische milities die hem, op zijn werk in Jisr Diyala, kwamen bedreigen (CGVS, p. 23).

2. Verzoeker verklaarde dat hij 450 dollar (CGVS, p. 14) aan de smokkelaar heeft betaald. Dit bedrag ligt onrealistisch laag, tenzij hij op een andere manier het land heeft verlaten en heeft gereisd dan hij laat uitschijnen. Hij voegt er nog aan toe dat hij voldoende geld had gespaard voor zijn huwelijk terwijl er nergens in zijn verhaal sprake is van een geliefde of een verloofde (CGVS, p. 15).

(iv.) Verzoekers identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, diploma, voedselrantsoenkaart, alsook woonstkaart van zijn vader tonen zijn persoonsgegevens, opleiding en herkomst aan. Deze elementen worden niet ter discussie gesteld. De twee werkattesten vanwege het Algemeen Directoraat van Riolering betreffen kleurenkopieën en zijn geen originele stukken. Bovendien dateren deze stukken van 2011 en geven geen informatie aangaande verzoekers latere werkzaamheden bij de gemeente of zijn gedwongen verandering van werk.

Dezelfde opmerking geldt voor de twee overlijdensattesten van zijn vader en broer. Het betreffen kleurenkopieën, waarvan daarenboven de leesbaarheid beperkt is. Ook wat het eigendomsattest betreft, gaat het slechts om een kopie, die verder evenmin informatie geeft over de vervolging die hij als gevolg hiervan zou hebben moeten ondergaan. Van kopieën van stukken kan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter ervan, sowieso onmogelijk de herkomst of de authenticiteit worden nagegaan.

Wat het politieel dossier over de moord op zijn broer K. betreft, kan ook enkel worden aangegeven dat het een kopie betreft, waarvan de herkomst aldus onmogelijk kan worden geverifieerd. Alle stukken (notulen) werden met de hand geschreven - en dit op een blanco blad - zonder enige officiële hoofding vanwege het betreffende politiebureau of politiedienst. Dergelijke documenten kunnen door om het even wie, waar en wanneer zijn opgesteld. De vingerafdrukken die werden ingesloten kunnen om het even wie betreffen. De foto's van de overledene tonen evenmin aan wie deze persoon is, en in welke omstandigheden (plaats, tijd) deze om het leven is gekomen. Dat dit verzoekers broer zou betreffend wordt niet aangetoond.

b. Beoordeling

Verzoeker voert aan dat, wat betreft het niet vermelden van het overlijden van zijn broer, hier niet naar werd gevraagd bij de DVZ. De Raad merkt nogmaals op dat, overeenkomstig artikel 48/6, §1, van de vreemdelingenwet, het de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat de asielinstanties hem dienden te ondervragen met betrekking tot elementen die zij op dat ogenblik niet konden kennen. Daarenboven blijkt uit het vragenformulier CGVS, dat verzoeker bij de DVZ invulde, dat niet enkel werd gevraagd naar de woon- en verblijfplaatsen van zijn familieleden in Irak, maar dat daarbij ook wordt gevraagd om eventuele data van overlijden te vermelden. Er kan aldus terecht worden opgemerkt dat verzoeker enkel verklaarde dat zijn broer in Bagdad woonde en geen melding maakte van diens overlijden. Terecht wordt in de bestreden beslissing dan ook opgemerkt dat verzoeker wel degelijk over de gelegenheid beschikte om de dood van zijn broer te vermelden. Tezelfdertijd blijkt dat verzoeker ook geen melding maakte van de moord op zijn broer bij de weergave van de redenen waarom hij asiel aanvraag voor de DVZ (vragenlijst, nr. 5). Verzoekers problemen vloeien rechtstreeks

voort uit deze gebeurtenis, zodat inderdaad kan worden verwacht dat verzoeker dit zou melden bij de samenvatting van zijn asielmotieven. Gelet op het feit dat het dezelfde personen waren die zijn broer vermoorden - werknemers op de familieboerderij - en dat het dezelfde personen waren die verzoeker recentelijk bedreigden, is het inderdaad bijzonder merkwaardig dat verzoeker hier niet op heeft gewezen bij de beknopte weergave van zijn asielmotieven.

In de vragenlijst CGVS (ingevuld bij de DVZ) antwoordde verzoeker op vraag nr. 5 *“geef kort een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot een vlucht uit uw land van herkomst”* immers het volgende:

“Omwille van de partijen die momenteel aan de macht zijn. Op 10/09/2015 ben ik verbaal bedreigd geweest, drie mannen kwamen naar ons huis, ze vroegen achter mij, ik was toen niet thuis, dit omwille van een sektarische achtergrond, omdat ik soenniet ben. Ze vertelden dit aan mijn moeder. Sinds die dag ben ik niet meer naar huis teruggekeerd, ik probeerde mijn zus, te Bagdad, ik regelde daar alles om te vertrekken.

- *Hebt u enig idee wie die drie mannen waren?*

Ik heb geen idee wie de drie mannen waren, in de huidige situatie onder druk de partij van de overheid soennieten.”

Niet alleen heeft verzoeker geen melding gemaakt van het feit dat de bedreigingen aan zijn adres kaderden in de moord op zijn broer in 2010, ook verklaarde hij uitdrukkelijk dat hij deze personen niet kende, daar waar hij later voor het CGVS verklaarde dat het werknemers waren van het familiebedrijf. Ook ter terechtzitting door de Raad hier verder over ondervraagd, herhaalt verzoeker dat hij deze personen zeer goed kende, zodat hij hen reeds van een afstand herkende. De Raad is te dezen van oordeel dat verzoeker wel degelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde waar hij voor de DVZ enkel verklaarde dat hij in september 2015 plots werd bedreigd door drie onbekenden omwille van zijn soenniet zijn, terwijl hij voor het CGVS verklaarde dat zijn broer in 2010 werd vermoord door sjiiitische werknemers die hun familiebedrijf wilden innemen en dat het deze personen waren die na hun vrijlating in 2015 terugkwamen om verzoeker te bedreigen en de familiegronden af te nemen. Deze verklaringen met betrekking tot de fundamentele elementen van het verzoek om bescherming wijken zo sterk van elkaar af, dat de Raad dit verschil niet louter kan wijten aan het meer summiere karakter van zijn verklaringen voor de DVZ. De Raad merkt ook op dat in vraag nr. 7 van de vragenlijst werd gevraagd of hij nog iets toe te voegen had, waarop verzoeker ontkennend antwoordde.

Waar verzoeker vervolgens met betrekking tot de druk die zijn belagers vanuit de gevangenis zouden hebben uitgeoefend betoogt dat er inderdaad druk werd uitgeoefend, maar dat hij zich nu veilig voelde omdat zijn belagers opgesloten waren, blijkt uit zijn mondelinge verklaringen voor het CGVS het volgende:

“-vanaf welk moment ging u naar het stuk landbouwgrond van uw broer?

-Nadat die personen in de gevangenis waren beland. Ze waren in de gevangenis van maart 2010 tot mijn vertrek. Toen begonnen ze druk op mij uit te oefenen, daarna had ik mijn huis in het huis van ouders en de landbouwgrond voor hen gelaten. Alle eigendom had ik zo achtergelaten, zomaar om mijn leven in mijn familie treden. Ik heb niets meer. Ik was verantwoordelijk voor mijn moeder, zij is een oude vrouw en mijn zus, ik kon bij hen thuis.”

De Raad acht deze verklaring onvoldoende nauwkeurig om te kunnen bepalen vanaf welk ogenblik er op verzoeker druk werd uitgeoefend en wanneer precies hij zijn eigendom heeft achtergelaten. Er kan dan ook geen rekening worden gehouden met dit motief.

Ter terechtzitting nader ondervraagd over het precieze verloop van de gebeurtenissen van 8 september 2015 is verzoeker weinig duidelijk omtrent de afstand waarop hij zijn belagers zou hebben herkend. Gevraagd waar verzoeker, alsook waar zijn belagers zich precies bevonden op het ogenblik dat hij hen zag, herhaalt verzoeker meermaals dat hij hen gemakkelijk kon herkennen omdat zij lang voor het familiebedrijf hebben gewerkt. Uiteindelijk verklaart verzoeker dat hij hen vanop een afstand van 1000 m herkende. Erop gewezen dat dit een erg grote afstand lijkt waarop een persoon kan worden herkend, verklaart verzoeker dat hij het moeilijk heeft om afstanden te bepalen in het metrieke stelsel. De Raad besluit dan ook hier geen verdere aandacht aan te besteden. Gevraagd of zijn belagers hem dan ook hebben herkend en wat desgevallend hun reactie daar dan op was, verklaart verzoeker dat zij begonnen te schieten. Op de vraag hoe hij er dan toch in slaagde te ontsnappen, verklaart verzoeker dat er verschillende mensen aan het werk waren en dat hij erin slaagde te ontsnappen omdat zij in groep

waren. Ter terechtzitting merkt de Raad op dat verzoeker hiermee nieuwe gebeurtenissen aanvoert waarvan geen spoor kan worden teruggevonden in zijn eerdere verklaringen. Verzoeker beperkt zich ertoe daarop te antwoorden dat hij “alles reeds heeft uitgelegd”.

Uit verzoekers verklaringen blijkt enkel dat hij verklaarde dat hij bedreigd werd met een wapen (CGVS gehoorverslag pagina 19) en op geen enkel ogenblik heeft hij melding gemaakt van het feit dat er naar hem werd geschoten, wat toch moet worden beschouwd als een zeer ernstige gebeurtenis. Ook maakte hij op geen enkel ogenblik gewag van het feit dat hij samen met meerdere mensen zou zijn gevlucht. De Raad komt dan ook tot de vaststelling dat verzoeker zijn relaas geleidelijk blijkt uit te breiden met nieuwe elementen. Voor de DVZ gewaagde verzoeker enkel van een bezoek van drie onbekenden van toen hij niet thuis was, voor het CGVS vermeldde hij dat er reeds een eerder bezoek plaatsvond door drie gewapende ex-werknemers die vijf jaar eerder zijn broer hebben vermoord, en nader ondervraagd over de details van deze gebeurtenis verklaart verzoeker dat hij zelfs werd beschoten en dat hij samen met andere werknemers van zijn bedrijf op de vlucht sloeg. Indien zich daadwerkelijk dergelijk ernstige gebeurtenissen hebben afgespeeld, kan worden verwacht dat verzoeker van bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming deze gebeurtenissen vermeldt. Aangezien verzoeker zijn relaas in elke procedurefase blijkt uit te breiden met nieuwe, steeds ernstiger wordende feiten, waarvan hij het klaarblijkelijk niet nodig vond deze eerder te vermelden, komen deze gebeurtenissen geenszins geloofwaardig over.

Met betrekking tot zijn tewerkstelling voert verzoeker aan dat hij bij de gemeente Bagdad werkte van 2011-2015 en dat hij vanaf 2013 is begonnen werken voor de garage van zijn vader, maar dat hij hiervoor ook al in de garage werkte. Dit bleef hij doen nadat hij afstudeerde. Hij had aldus twee jobs op hetzelfde ogenblik. In 2014 moest verzoeker zijn werk opgeven bij Jisr Diyaa wegens de problemen met de sjiiitische milities. Hij werd overgeplaatst omwille van het sektarische geweld.

De Raad merkt vooreerst op dat waar verzoeker zijn werk moest opgeven bij Jisr Diyala (gemeente Bagdad) uit de stukken, die hij nog ter terechtzitting voorlegt, blijkt dat hij in maart en september 2015 nog steeds tewerkgesteld was voor het departement riolering te Bagdad, wat ook overeenstemt met zijn verklaringen voor het CGVS. Uit de stukken die verzoeker zelf voorlegt, kan niet worden afgeleid dat hij zou zijn overgeplaatst in 2014.

De verklaring in het verzoekschrift kan slechts worden beschouwd als een *post factum*-verklaring ten einde verzoeker verscheidene verklaringen met elkaar in overeenstemming te brengen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt wel degelijk dat verzoeker verklaard heeft de laatste twee jaar voor zijn vertrek in de garage van zijn vader te hebben gewerkt. Verzoeker verklaarde ook bij de beschrijving van zijn werk voor de gemeente Bagdad dat hij bij Jisr Diyala heeft gewerkt. Op het CGVS werd hem gevraagd van wanneer tot wanneer hij daar werkte, alsook waar zijn bureau gelokaliseerd was, waar verzoeker eenduidig verklaarde dat hij van 2011-2015 voor de gemeente Bagdad in Jisr Diyala heeft gewerkt. Dat verzoeker op het einde van het interview verklaarde dat hij in 2014 omwille van het sektarische geweld van werk is veranderd, is wel degelijk in strijd met zijn eerdere verklaringen. Het CGVS komt niet tekort aan zijn onderzoeksplicht door dit als tegenstrijdig aan te merken.

Wat betreft het motief met betrekking tot het geldbedrag dat verzoeker aan zijn smokkelaar betaalde, blijkt uit de lezing van het gehoorverslag dat het hier wellicht gaat om een misverstand. Evenwel werpt dit geen ander licht op de algehele ongeloofwaardigheid van de door verzoeker ingeroepen asielmotieven, zoals hoger uiteengezet.

Wat betreft het attest van dokter R.Y. van 22 mei 2018, dat verzoeker ter terechtzitting neerlegt, werpt dit geen ander licht op deze beoordeling. Dit stuk werd opgesteld naar aanleiding van verzoekers eigen verklaringen en houdt geen bewijs in van de aangevoerde feiten. Daarenboven merkt de Raad op dat de inhoud van dit stuk in strijd is met verzoekers eigen verklaringen: zijn broer zou zijn overleden in 2014 en niet in 2010. Er blijkt niet uit dat verzoeker zou lijden aan cognitieve stoornissen die hem zouden verhinderen coherente verklaringen af te leggen.

De bewijzen van tewerkstelling als programmeur bij het Generaal Departement voor Riolering in Bagdad van 20 april 2011 betreffen niet betwiste gegevens en werpen geen ander licht op hogerstaande beoordeling.

Het feit dat verzoeker thans eensluidend verklaarde vertalingen aanbrengt van de overlijdensattesten van zijn vader en broer, wijzigen niets aan het oordeel van het CGVS dat de neergelegde stukken

kleurenkopieën waren, waarvan de authenticiteit niet vaststaat. Ook wat het eigendomsattest betreft, gaat het slechts om een kopie, die verder evenmin informatie geeft over de vervolging die hij als gevolg hiervan zou hebben moeten ondergaan. Verzoeker voert daaromtrent ook verder niets aan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen

2.3.4. De subsidiaire bescherming

2.3.4.1. Juridische basis

Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “§ 1 *De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. § 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*”.

Uit dit artikel volgt dat de verzoeker, opdat hij kan genieten van de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.3.4.2. Onderzoek

Verzoeker betwist de vaststelling in de bestreden beslissing dat de actuele situatie in Bagdad niet toelaat om te spreken van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Hij verwijst naar informatie met betrekking tot verschillende aanslagen en het aantal burgerslachtoffers in Bagdad in 2016, naar de geweldplegingen van de sjiiitische milities tegen voornamelijk soennitische burgers, naar de straffeloosheid van deze milities en betwist dat Bagdad een functionerende hoofdstad is. Hij betoogt dat het grote aantal ontheemden de situatie heeft doen verslechteren, op socio-economisch vlak en op het vlak van sektarische spanningen. Artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet beoogt vooreerst bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De Raad herinnert er aan dat hij *in casu* met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risicoanalyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn. Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt. Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak op basis van de stukken uit het rechtsplegingsdossier dient te worden vastgesteld dat het gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. In de loop van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio's in Irak en slaagden de *Iraqi Security Forces* (ISF), de sjiiitische milities en de Koerdische peshmerga er in om ISIS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 werd ISIS verder teruggedrongen en werden grote stukken van het gebied onder controle van ISIS terug ingenomen door regeringstroepen. Eind 2016 waren de

dichtstbijzijnde gebieden onder controle van ISIS meer dan 200 kilometer van Bagdad verwijderd. In juli 2017 werden ook Mosul en het grootste gedeelte van de regio errond heroverd op ISIS, en enkele weken later Tall Afar, Hawija en de laatste gebieden van ISIS in Anbar. Midden oktober 2017 richtten de Iraakse strijdkrachten zich op de omstreken gebieden langs de grens met de Koerdische Autonome Regio en werden de Koerdische peshmerga daar verdreven. De stad Kirkuk en nabijgelegen olievelden vielen eveneens terug in handen na het centrale gezag. De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen in en de provincie Bagdad in het bijzonder. Ook in 2017 was er sprake van een verdere daling van het geweld in Bagdad. De oorlog, die in 2014 nog voor de poorten van Bagdad werd gevoerd, was in 2017 honderden kilometers verder weg. De dreiging dat de hoofdstad zou kunnen vallen, is volledig geweken. Op 9 december 2017 verkondigde de Iraakse eerste minister dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen ISIS. Aangezien het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend kunnen zijn, dient bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, dient te worden beoordeeld. De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, de “*UNHCR Position on Returns to Iraq*”, dateert van 14 november 2016. Verwerende partij verwijst naar dit standpunt in de bestreden beslissing en de vindplaats van dit standpunt is opgenomen in de eindnoten in de informatie van verwerende partij. De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (*cf.* punt 47):

“Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined.”

(eigen vertaling: *“Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkwijze worden onderzocht.”*).

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn uit gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS. Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door partijen kan niet worden afgeleid dat (de hoofdstad) Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt.

Het geweld dat in Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm aan van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan ISIS. Het doel van ISIS voor Bagdad bestaat er nog steeds in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Hoewel de groepering zowel de Iraakse veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers is gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking

met de situatie van 2014 tot 2016. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS een “*ramadanoffensief*” met een toename van aanslagen in heel Irak. Daarna nam het geweld opnieuw verder af. Voor de eerste keer sinds 2013 is er een significante en bijna constante afname van het geweld over een periode van meer dan een half jaar vast te stellen. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de *Iraqi Security Forces* (ISF), het leger, de politie, en *Popular Mobilization Units* (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. Hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, kan uit de landeninformatie niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet meer tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger. ISIS kwam in 2017, zoals hoger reeds gesteld, in Irak daarenboven meer en meer onder druk te staan en werd steeds verder teruggedrongen, weg van de hoofdstad Bagdad.

Het offensief dat ISIS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat ISIS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad. Het is nog niet tot aanslagen tegen betogers gekomen. De betogingen werden wel gewelddadiger door de deelname van nieuwe groepen die al meerdere keren hebben gepoogd de internationale zone te bestormen. Het voormelde geweldspatroom heeft tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks doden en slachtoffers te betreuren vallen. Wel blijkt uit de informatie, toegevoegd door verwerende partij, dat het aantal incidenten in Bagdad sinds november 2016 gevoelig is gedaald. Uit de meest recente ter beschikking zijnde cijfers blijkt dat deze daling zich in de eerste helft van 2017 heeft voortgezet en, behalve een kleine opflakking van het geweld tijdens de ramadan in de maand mei 2017, heeft geleid tot een significante daling van het aantal slachtoffers, tot op een niveau zoals voor het laatst gezien in 2012. Deze trend hield gedurende heel 2017 en ook in de eerste maanden van 2018 aan. Niettegenstaande het geweld in Bagdad veel doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen te worden meegenomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat wordt getroffen door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten. De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld. De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen, worden verplaatsingen in de stad bemoeilijkt door de talrijke controles (die nu wel meer en meer worden afgebouwd) en is de politieke en sociale onrust sinds de zomer van 2015 toegenomen. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren – al zijn er problemen door jarenlang mismanagement en corruptie, door de toestroom van ontheemden uit andere delen van het land en door de talrijke controleposten – en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad. Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen

belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants en cafés blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen.

Het nachtelijke uitgangsverbod dat voorheen meer dan een decennium gold, werd begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer opnieuw ingevoerd. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. *Checkpoints* worden meer en meer afgebouwd. Hieruit blijkt dat de Iraakse autoriteiten van mening zijn dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd is dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod, alsook de ontmanteling van diverse *checkpoints* toelaat. Indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was, kan er immers redelijkerwijs van worden uitgegaan dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden beperken. De frequente stroomonderbrekingen hebben tot protestbetogingen geleid. Deze protesten tegen de falende infrastructuur, tegen de corruptie van de overheidsdiensten en tegen de politiek verantwoordelijken konden ongehinderd doorgaan. Inwoners van Bagdad die het zich kunnen veroorloven, hebben een stroomgenerator aangeschaft om de onderbrekingen te overbruggen. Er is gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren zwaar onder druk, en was er in het najaar van 2015 een uitbraak van cholera, die echter kon worden bedwongen. In 2016 en 2017 was er geen nieuwe uitbraak van cholera. Verder zijn de scholen en universiteiten in Bagdad geopend en worden er nationale toelatingsproeven georganiseerd. Het schoolbezoek ligt tamelijk hoog (de inschrijvingsgraad in basisscholen ligt tussen de 92 en 95% en in de lagere graad van de secundaire school zijn 73 tot 80% van de kinderen ingeschreven) en blijft stabiel sinds 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Immers, indien de situatie in Bagdad van zodanige aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen Bagdad een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet met zich mee zou brengen, kan er vanuit worden gegaan dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen *in casu* niet het geval blijkt te zijn. Er is een cultureel leven: er worden concerten georganiseerd (ook in open lucht), en op 8 en 9 september 2017 werd er een kunst- en boekenbeurs georganiseerd in het Abu Nawas-park aan de Tigris. De voetbalcompetitie in de hoogste klasse wordt ook in stadions in de hoofdstad gespeeld. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de Verenigde Naties, blijven aanwezig in de hoofdstad Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden ("IDP's") op te vangen ("*UNHCR Position on Returns to Iraq*", 16 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (*Ibid.*, nr. 40). In het afgelopen jaar 2017 is het aantal IDP's in Bagdad sterk geslonken hetgeen de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en de openbare dienstverlening heeft verlaagd. UNHCR vermeldt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Met het betwisten en tegenspreken van de beoordeling van de commissaris-generaal, het aanhalen van informatie in verband met de veiligheidssituatie en meer bepaald de aanslagen waarbij evenzeer burgerslachtoffers te betreuren vielen en de macht en straffeloosheid van de sjiitische milities brengt verzoeker geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. Dat zich in Bagdad nog terreuraanslagen en andere geweldfeiten voordoen en dat daarbij (burger)slachtoffers vallen, wordt in het voorgaande bovendien niet betwist en terdege in rekening gebracht. Dit kan echter niet volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. In deze dient nogmaals te worden herhaald dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde. Het betoog dienaangaande in het verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande.

Gelet op de rechtspraak van het HvJ met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en rekening houdende met alle relevante informatie over de veiligheidssituatie in Bagdad elementen, eigen aan verzoeker, komt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, tot de conclusie dat in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Er dient ook rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest “*Elgafaji*” waar het HvJ de situatie onderscheidt waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “*hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, § 28). Dit is een situatie waar er willekeurig geweld bestaat - dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd - maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het HvJ heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die in zijnen hoofde het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg hebben dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. Verzoeker brengt geen elementen bij die alsnog zouden wijzen op dat verhoogd risico, en ze blijken evenmin uit het dossier. Er moet worden vastgesteld dat verzoeker, buiten de elementen die zijn ongeloofwaardig bevonden asielrelaas constitueren, geen concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonbaar maakt waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Er bestaan geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de vreemdelingenwet.

2.4. Waar verzoeker vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde verder onderzoek te voeren, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2°, van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT